

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Prowadzenie zespołu chorałowego
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Gregorian chant conducting
Kierunek studiów	Muzykologia
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o sztuce
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	ks. dr Dariusz Smolarek
---	-------------------------

Forma zajęć	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Warsztaty	15	4	2

Wymagania wstępne	Znajomość notacji muzycznej stosowanej do zapisu monodii liturgicznej Kościoła rzymskokatolickiego.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Poznanie podstawowych zasad dotyczących technik śpiewu i kierowania zespołem gregoriańskim w aspekcie teoretycznym i praktycznym. Zapoznanie studentów z wynikami badań nad praktycznymi aspektami wykonawczymi monodii liturgicznej prowadzonymi w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Rozróżnia i charakteryzuje podstawowe metody interpretacji monodii liturgicznej z uwzględnieniem tradycji, teorii i szkół badawczych. Charakteryzuje style monodii liturgicznej w aspekcie historycznym.	K_W8
W_02	Zna podstawowe zasady dotyczące technik śpiewu i dyrygowania zespołem gregoriańskim.	K_W17
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Czyta i interpretuje notację stosowaną do zapisu monodii liturgicznej.	K_U04 K_U05
U_02	Posiada umiejętność dyrygowania zespołem chorałowym umożliwiającą w stopniu umożliwiającym realizację wydarzeń muzycznych i muzyczno-liturgicznych.	K_U09 K_U13
U_03	Wykorzystuje umiejętności z zakresu sztuki muzycznej (w szczególności śpiewu gregoriańskiego i prowadzenia zespołu chorałowego) w sposób umożliwiający samodoskonalenie i realizację własnej koncepcji wykonawczej.	K_U14 K_U15 K_U16 K_U17
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Wykazuje gotowość do poszerzania zdobytej wiedzy muzycznej i muzykologicznej oraz umiejętności praktycznych, a także rozumie potrzebę stałego poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności. Jest gotowy do samodzielnego inicjowania i organizacji działalności indywidualnej bądź zespołowej polegającej na upowszechnianiu śpiewów gregoriańskich, wykazując przy tym gotowość do krytycznej oceny podejmowanych działań.	K_K04
K_02	Uznaje znaczenie tradycji muzycznej w zakresie śpiewów gregoriańskich i refleksji muzykologicznej dla kształtowania się kultury.	K_K07

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Analiza wybranych utworów (tłumaczenie tekstów łacińskich, zrozumienie kontekstów: historycznego i liturgicznego analizowanej grupy śpiewów, analiza stylistyczna, formalna, modalna i neumatyczna utworów). Praktyczna realizacja śpiewów (prowadzenie zespołu chorałowego). Techniki pracy z grupą śpiewaków w roli dyrygenta. Interpretacja monodii liturgicznej w ujęciu historycznym (zarys dziejów praktyk i konwencji wykonawczych).

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W_01	Praca pod kierunkiem	Prezentacja	Protokół
W_02			
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Prezentacja	Protokół
U_02			
U_03			
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Metoda obserwacji uczestniczącej	Prezentacja	Protokół
K_02			

VI. Kryteria oceny, wagi...

Warunkiem niezbędnym do uzyskania oceny pozytywnej jest frekwencja na zajęciach mieszcząca się w limitach zapisanych w Regulaminie studiów KUL, regularne przygotowywanie się do zajęć, aktywny w nich udział (w zakresie przewidzianym formą zajęć) oraz realizowanie we wskazanych terminach i zgodnie z otrzymanymi zaleceniami zadań wyznaczonych przez prowadzącego. Formę końcowego kolokwium (z odniesieniem do określonych efektów uczenia się) wskazano w punkcie V niniejszej karty (metody weryfikacji). Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny uzyskanej na końcowym kolokwium i wszystkich ocen cząstkowych uzyskanych przez studenta na zajęciach.

Ocena bardzo dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu bardzo dobrym. Student bardzo dobrze rozróżnia i charakteryzuje podstawowe metody analizy i interpretacji łacińskiej monodii liturgicznej z uwzględnieniem tradycji, teorii i szkół badawczych, bardzo dobrze charakteryzuje style monodii liturgicznej w aspekcie historycznym, bardzo dobrze zna podstawowe zasady dotyczące technik śpiewu oraz kierowania zespołem gregoriańskim. Student bardzo dobrze czyta i interpretuje notację muzyczną stosowaną do zapisu monodii liturgicznej Kościoła rzymskokatolickiego (z elementami semiologii gregoriańskiej), posiada bardzo dobre umiejętności warsztatowe w zakresie prowadzenia zespołów gregoriańskich umożliwiające profesjonalną realizację projektów i wydarzeń muzycznych. Student wykazuje bardzo dobrą gotowość do krytycznej oceny posiadanej wiedzy muzykologicznej i umiejętności praktycznych, a także bardzo dobrze rozumie potrzebę poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności. W stopniu bardzo dobrym uznaje znaczenie tradycji muzycznej i refleksji muzykologicznej dla kształtowania się kultury.
Ocena dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dobrym. Student dobrze rozróżnia i charakteryzuje podstawowe metody analizy i interpretacji łacińskiej monodii liturgicznej z uwzględnieniem tradycji, teorii i szkół badawczych, dobrze charakteryzuje style monodii liturgicznej w aspekcie historycznym, dobrze zna podstawowe zasady dotyczące technik śpiewu oraz kierowania zespołem gregoriańskim. Student dobrze czyta i interpretuje notację muzyczną stosowaną do zapisu monodii liturgicznej Kościoła rzymskokatolickiego (z elementami semiologii gregoriańskiej), posiada dobre umiejętności warsztatowe w zakresie prowadzenia zespołów gregoriańskich umożliwiające

	profesjonalną realizację projektów i wydarzeń muzycznych. Student wykazuje dobrą gotowość do krytycznej oceny posiadanej wiedzy muzykologicznej i umiejętności praktycznych, a także dobrze rozumie potrzebę poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności. W stopniu dobrym uznaje znaczenie tradycji muzycznej i refleksji muzykologicznej dla kształtowania się kultury.
Ocena dostateczna	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dostatecznym. Student dostatecznie rozróżnia i charakteryzuje podstawowe metody analizy i interpretacji łacińskiej monodii liturgicznej z uwzględnieniem tradycji, teorii i szkół badawczych, dostatecznie charakteryzuje style monodii liturgicznej w aspekcie historycznym, dostatecznie zna podstawowe zasady dotyczące technik śpiewu oraz kierowania zespołem gregoriańskim. Student dostatecznie czyta i interpretuje notację muzyczną stosowaną do zapisu monodii liturgicznej Kościoła rzymskokatolickiego (z elementami semiologii gregoriańskiej), posiada dostateczne umiejętności warsztatowe w zakresie prowadzenia zespołów gregoriańskich umożliwiające profesjonalną realizację projektów i wydarzeń muzycznych. Student wykazuje dostateczną gotowość do krytycznej oceny posiadanej wiedzy muzykologicznej i umiejętności praktycznych, a także dostatecznie rozumie potrzebę poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności. W stopniu dostatecznym uznaje znaczenie tradycji muzycznej i refleksji muzykologicznej dla kształtowania się kultury.
Ocena niedostateczna	Niezrealizowanie założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się. Student niedostatecznie rozróżnia i charakteryzuje podstawowe metody analizy i interpretacji łacińskiej monodii liturgicznej z uwzględnieniem tradycji, teorii i szkół badawczych, niedostatecznie charakteryzuje style monodii liturgicznej w aspekcie historycznym, niedostatecznie zna podstawowe zasady dotyczące technik śpiewu i kierowania zespołem gregoriańskim. Student niedostatecznie czyta i niedostatecznie interpretuje notację muzyczną stosowaną do zapisu monodii liturgicznej Kościoła rzymskokatolickiego (z elementami semiologii gregoriańskiej), posiada niedostateczne umiejętności warsztatowe w zakresie prowadzenia zespołów gregoriańskich umożliwiające profesjonalną realizację projektów i wydarzeń muzycznych. Student wykazuje niedostateczną gotowość do krytycznej oceny posiadanej wiedzy muzykologicznej i umiejętności praktycznych, a także niedostatecznie rozumie potrzebę poszerzania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności. W stopniu niedostatecznym uznaje znaczenie tradycji muzycznej i refleksji muzykologicznej dla kształtowania się kultury.

Podczas realizacji pełnego cyklu zajęć przewidziane jest samodzielne przeprowadzenie przez każdego studenta symulowanej próby z zespołem chorałowym (nauczenie śpiewaków nieznanego dotąd śpiewu gregoriańskiego, interpretacja owego śpiewu i jego praktyczne wykonanie zgodnie z regułami chironomii (w ramach grupy studentów)). Główne kryteria mające wpływ na ocenę końcową (kryteria weryfikacji stopnia realizacji założonych efektów uczenia się): znajomość zasad dotyczących pracy z zespołem, umiejętność doboru repertuaru do percepcji grupy, skuteczność w uczeniu nowego śpiewu na próbie, odpowiednia interpretacja utworu, wiedza i umiejętność operowania tzw. rytmem gregoriańskim.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	15
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

Do realizacji przez studenta zaleconych działań w ramach pracy indywidualnej zalecane są następujące pomoce naukowe, które student ma obowiązek zorganizować we własnym zakresie: notatnik lub laptop do sporządzania notatek. Uczelnia zapewnia dostęp do następujących pomocy naukowych: sale ćwiczeniowe z pianinami / fortepianem, wydruki materiałów niezbędnych do realizacji zajęć dydaktycznych, dostęp do biblioteki, fonoteki i wybranych internetowych platform naukowych z literaturą naukową, bezpłatny dostęp do

Internetu na terenie kampusu (zgodnie z obowiązującymi na Uczelni procedurami), dostęp do sprzętu audio (odtwarzacz płyt CD – w wybranych salach).

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
E.Cardine, <i>Semiologia gregoriańska</i> , Kraków 2008 D. Hiley, <i>Chorał Kościoła Zachodniego</i> , Kraków 2019
Literatura uzupełniająca
Graduale triplex, Solesmes 1998 Graduale novum, Regensburg 2011 Graduale simplex, Libreria editrice Vaticana 2007 Liber usualis, Parisiis 1956 M. Aleksandrowicz <i>Interpretacja rytmiczna monodii liturgicznej w XVII wieku. Pierre-Benoît de Jumilhac i jego La science et la pratique du Plain-chant (1673)</i> . "Annales Lublinenses Pro Musica Sacra" (4) 2013. M. Aleksandrowicz <i>Praktyka wykonawcza Plain-chant w XVIII wieku. François de La Feillée i jego Méthode nouvelle pour apprendre parfaitement les règles du plainchant (1754)</i> . "Annales Lublinenses Pro Musica Sacra" (3) 2012. M. Aleksandrowicz <i>Teoria i praktyka wykonawcza monodii liturgicznej w XIX wieku. François-Joseph Fétis i jego Méthode élémentaire de plain-chant (1843)</i> , w: "Cantare amantis est", red. W. Hudek i P. Wiśniewski, Lublin 2015.